Region Stockholm

HSN 2020-03-17

Vänsterpartiet

Skrivelse av Jonas Lindberg (V) om ”just in time” för sjukvårdsmaterial och läkemedel

I och med coronavirusets utbrott i Sverige har återigen materialförsörjningen till sjukvården hamnat i fokus. Eller snarare problemen med att det råder brist på material och svårt att få en ordentlig överblick över vad som finns att tillgå. Tidigare har försörjning av material till sjukvården varit uppe till debatt i och med apotekstjänst övertagande av leveranser till flera stora regioner i vårt närområde. Vi har också återkommande haft bekymmer med leveranser av läkemedel till vårt eget sjukvårdssystem och fler och fler läkemedel restnoteras. Det som gemensamt förenar alla dessa frågor är bristen på lagerhållning och övergången till ett system som benämns ”just in time”. Då bristande lagerhållning kanske har mer av en nationell prägel handlar ”just in time” om arbetssätt som tillämpas i regionerna. I våra egna verksamheter. Det gör att det ofta inte finns beredskap för ”just in case” som nu under coronautbrottet. Då sjukvården måste kunna ha luft i systemet och vara beredd på det oförutsägbara kanske ”just in time” inte är en föredömlig modell för hur vi bör materialförsörja vården?

”Just in time” är sprunget ur modellen lean production som i sin tur har sitt ursprung från Toyotas utvecklingsstrategi. Syftet med lean production är att identifiera och eliminera alla faktorer i en produktionsprocess som inte skapar värde för slutkunden. ”Just in time” är ett synsätt och en planeringsfilosofi som står för en strävan att producera och leverera varor i precis den mängd och vid den tidpunkt som de behövs. Centralt är att ämnen/material/delar/produkter finns på rätt plats vid rätt tidpunkt. Denna modell har saluförts av managementkonsulter globalt och har haft stor inverkan på försörjningen till hälso- sjukvården i Region Stockholm. Då det återkommande blir problem och brister när sjukvårdsresurserna behöver ökas i snabb takt behöver vi verkligen fundera över om denna modell som är inspirerad av Toyotas bilproduktion är fortsatt rätt metod att basera material- och läkemedelsförsörjning till sjukvården på.

Med bakgrund i detta vill vi ha svar på:

1. Vilka vetenskapliga underlag ligger till grund för att ”just in time” bör användas inom material- och läkemedelsförsörjning inom hälso- sjukvården? Eller har modellen införts på andra premisser?

2. Vilka för- respektive nackdelar har förvaltningen noterat sedan denna modell blivit dominerande?

3. Var har besluten tagits om att övergå till denna form av försörjningsmodell av läkemedel och sjukvårdsmaterial? Inom förvaltningen? Politiken? Av vårdgivarna själva?

4. Finns några ansatser om att övergå till en annan försörjningsmodell som har större kapacitet för ”just in case” och lagerhållning?

5. Planerar regionen att upprätta egna lager för sjukvårdsmaterial och läkemedel framöver? Skulle det vara möjligt att göra det?

Jonas Lindberg (V)